

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 3S/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0825100098
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Soukupová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0825100098.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Soukupovej (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a JUDr. Ing. Matúša Škarbalu, v právnej veci žalobcu: Krajská prokuratúra v Žiline, so sídlom Moyzesova 20, 011 04 Žilina, proti žalovanému: Žilinský samosprávny kraj, so sídlom Komenského 48, 011 09 Žilina, za účasti ďalšieho účastníka konania: A. B., trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 06065/2024/KP zo dňa 6. septembra 2024, takto

rozhodol:

I. Súd rozhodnutie žalovaného Žilinského samosprávneho kraja č. 06065/2024/KP zo dňa 6. septembra 2024 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Administratívne konanie

1. A. B. (ďalej len ako „ďalší účastník konania“ alebo „žadateľ“) zaslal emailom dňa 28.07.2024 na emailovú adresu Gymnázia Antona Bernoláka Námestovo podanie označené ako „Žiadosť-sťažnosť“, ktorého prílohou bolo podanie označené ako „Žiadosť o poskytnutie informácií, Sťažnosť“ zo dňa 28.07.2024. V podaní uviedol, že o. i. sa ako zákonný zástupca domáha práva na informácie v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám (zákon o slobode informácií) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“). Formou elektronického podania požiadal o poskytnutie informácií obratom v znení : „overenú 2 3S/6/2025

(signovanú) fotokópiu prijímacích testov a odpovedí zo slovenského jazyka a matematiky z prijímacej skúšky môjho dieťaťa E. B. konanej 06.05.2024 a anonymizovaných testov 28 žiakov, ktorí boli prijatí.“

2. Žilinský samosprávny kraj (ďalej len „žalovaný“ alebo „ŽSK“) prostredníctvom riaditeľky Kancelárie predsedníčky ŽSK rozhodnutím č. 05618/2024/KP-2 zo dňa 02.08.2024 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 18 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. žiadosti o sprístupnenie informácií žiadateľa zo dňa 28.07.2024, v ktorej žiadal povinnú osobu o sprístupnenie informácií v rozsahu: Overenú (signovanú) fotokópiu prijímacích testov a odpovedí zo slovenského jazyka a matematiky z prijímacej skúšky môjho dieťaťa E. B. konanej 06.05.2024 a anonymizovaných testov 28 žiakov, ktorí boli prijatí v celom rozsahu nevyhoveli. V odôvodnení žalovaný uviedol, že ako povinná osoba nevyhoveli žiadateľovi vo veci sprístupnenia informácií, v zmysle znenia ustanovenia § 68 ods. 5 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „školský zákon“), ktorý znie : „Riaditeľ strednej školy umožní na základe žiadosti

nazrieť do písomných alebo iných prác uchádzača uchádzačovi, jeho zákonnému zástupcovi alebo pedagogickému zamestnancovi, ktorý vzdelával uchádzača v predmete prijímacej skúšky na základnej škole.“ Zákon neumožňuje riaditeľovi školy ani zriaďovateľovi vyhotovovať fotokópie prijímacích testov, ani sprístupňovať testy iných osôb ako je konkrétny uchádzač, o ktorého v žiadosti ide, a to ani anonymizovaným ani iným spôsobom. Zároveň žalovaný ďalšiemu účastníkovi konania uviedol, že ak má záujem, môže riaditeľa strednej školy požiadať o nazretie do písomných prác uchádzača, ktorého je zákonným zástupcom s odvolaním sa na ustanovenie § 68 ods. 5 školského zákona.

3. Voči tomuto rozhodnutiu žalovaného podal ďalší účastník konania odvolanie (rozklad), v ktorom poukázal na zákon č. 211/2000 Z. z. a namietal, že povinná osoba - Gymnázium Antona Bernoláka Námestovo odignorovala jeho žiadosť a vec postúpila žalovanému, čím podľa neho došlo k vydaniu fiktívneho rozhodnutia.

4. Žalovaný rozhodnutím č. 06065/2024/KP zo dňa 06.09.2024 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) odvolanie ďalšieho účastníka konania zamietol a prvostupňové rozhodnutie, ktorým bolo ďalšiemu účastníkovi konania odmietnuté v celom rozsahu sprístupnenie požadovaných informácií žiadaných na základe žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 28.07.2024 podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. potvrdil. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný poukázal na priebeh administratívneho konania, obsah prvostupňového rozhodnutia, citoval ustanovenia § 19 ods. 1 až 3 a § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. a zhrnul odvolacie námietky ďalšieho účastníka konania, pričom žalovaný dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Podľa žalovaného v prvostupňovom rozhodnutí bol správne a vecne vyhodnotený zistený skutkový stav a tento bol riadne odôvodnený. Žalovaný sa stotožnil so závermi prvostupňového rozhodnutia a zároveň vo vzťahu k argumentácii ďalšieho účastníka konania uvedenej v odvolaní, že došlo k vydaniu fiktívneho rozhodnutia postupom podľa § 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z., túto
3 3S/6/2025

odmietol, nakoľko v zákonnej lehote ôsmich pracovných dní od podania žiadosti, bolo o nej podľa administratívneho spisu rozhodnuté. Rozhodnutie bolo vydané ŽSK, ako zriaďovateľom tohto Gymnázia Antona Bernoláka Námestovo, nakoľko v tejto právnej veci je výlučne ŽSK správnym orgánom podľa § 1 ods. 2 Správneho poriadku.

Konanie o proteste prokurátora

5. Proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného podal prokurátor dňa 12.11.2024 protest. Žalovaný protestu prokurátora nevyhovel rozhodnutím žalovaného č. 06065/2024/KP-005 zo dňa 05.12.2024. Toto rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2024.

Správna žaloba – žalobné body

6. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca všeobecnú správnu žalobu podľa § 178 ods. 2 SSP v spojení s § 6 ods. 2 písm. a) SSP a § 45 ods. 1 SSP, ktorou sa domáhal, aby správny súd z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. b), c) a d) SSP zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. V úvode správnej žaloby žalobca zhrnul priebeh administratívneho konania a skutkový stav veci, pričom zdôraznil, že ŽSK, ako aj predsedníčka ŽSK, ako dôvod nesprístupnenia požadovaných informácií poukázali na ustanovenie § 68 ods. 5 školského zákona a z neho plynúce oprávnenie uchádzača, v prípade jeho neplnoletosti jeho zákonného zástupcu, resp. pedagogického zamestnanca vzdelávajúceho uchádzača v predmete prijímacej skúšky, na možnosť nazretia do písomných prác bez ďalšieho (podrobnejšieho) odôvodnenia svojho rozhodnutia. Úprava nahliadania do písomných prác podľa § 68 ods. 5 školského zákona nebráni sprístupňovaniu informácií zo spisov podľa ustanovení zákona č. 211/2000 Z. z., a preto nemožno túto skutočnosť ani na účely § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 211/2000 Z. z. považovať za formu zverejňovania informácií na základe osobitného zákona, ktoré by odôvodňovalo principiálne obmedzenie slobodného prístupu k informáciám, a ktoré s najväčšou pravdepodobnosťou (možno iba predpokladať z dôvodu absencie riadneho odôvodnenia rozhodnutí žalovaného) malo byť dôvodom nesprístupnenia informácií. Ustanovenie § 3 zákona č. 211/2000 Z. z. obsahuje hmotnoprávnu úpravu práva na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Právna úprava ustanovená v § 68 ods. 5 školského zákona má procesnoprávny charakter súvisiaci s procesom rozhodovania o prijatí uchádzača a ukladá riaditeľovi školy (ako správneho orgánu) povinnosť umožniť nahliadnúť uchádzačovi (jeho zákonnému zástupcovi, resp. jeho učiteľovi) do písomných alebo iných prác uchádzača súvisiacich s prijímacím konaním.

8. V tejto súvislosti žalobca poukázal na inštitút nazerania do spisov, ktorý je predmetom úpravy väčšiny osobitných procesných predpisov vyhradzujujúcich prístup do spisov konkrétnym skupinám osôb. Naopak podľa žalobcu zákon č. 211/2000 Z. z. prostredníctvom ustanovenia § 3 ods. 1 zakladá všeobecnú povinnosť umožniť každému bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu (§ 3 ods. 3) nahliadnúť do spisov, robiť si výpisy alebo odpisy, alebo kópie zo spisov. Žiadne z ustanovení zákona č. 211/2000 Z. z.

4 3S/6/2025

neustanovuje vylúčenie povinnosti povinnej osoby poskytnúť informácie postupom podľa citovaného zákona (zákona o slobode informácií) osobám, ktoré by tieto informácie mohli získať aj aplikáciou iného právneho nástroja podľa osobitného predpisu (napr. nazretím do písomných prác spojených s prijímacím konaním podľa § 68 ods. 5 školského zákona), hlavne keď si žiadateľ sám zvolil režim zákona č. 211/2000 Z. z. Na podporu svojej argumentácie žalobca poukázal na Uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 03.08.2022 sp. zn. 4Svk/23/2022 v obdobnej veci. S poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. žiadateľ má právo na sprístupnenie informácií, ktoré má povinná osoba k dispozícii, napriek tomu, že nie je účastníkom konania, avšak až po vylúčení informácií, ktoré sú chránené v ustanoveniach § 8 až § 11a zákona č. 211/2000 Z. z., prípadne po vylúčení ďalších informácií, na ktoré sa vzťahujú obmedzenia na prístup k informáciám podľa osobitných predpisov.

9. Žalobca ďalej v správnej žalobe namietal, že povinnosť sprístupnenia prác spojených s prijímacími skúškami je zákonom uložená riaditeľovi strednej školy, nie zriaďovateľovi strednej školy, a ani nie štatutárnemu orgánu zriaďovateľa. Táto povinnosť vyplýva tak z ustanovenia § 2 zákona č. 211/2000 Z. z., ktoré vymedzuje povinné osoby pre účely poskytovania informácií, ale i z ustanovenia § 68 školského zákona upravujúceho postup rozhodovania o prijatí. V zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. povinnými osobami sú aj právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona. V danom prípade, vychádzajúc z obsahu administratívnych spisov, zriaďovateľom Gymnázia Antona Bernoláka Námestovo je ŽSK, t. j. ide o právnickú osobu zriadenú vyšším územným celkom. Berúc v zreteľ čisto skutkový stav veci (odhliadnuc od zákonom uloženej povinnosti v ustanovení § 68 ods. 5 školského zákona), je nesporným, že prijímacie konanie pre 8-ročnú formu štúdia pre školský rok 2024/2025 na Gymnázium Antona Bernoláka Námestovo bolo realizované na danom gymnázium. Vyhodnotenie prijímacích prác spojených s prijímacím konaním bolo realizované taktiež na predmetnom gymnázium, z čoho možno vyvodit' jednoznačný záver, že i práce spojené s prijímacím konaním sa na danom gymnázium nachádzali. Vzhľadom na vyššie uvedené, t. j. tak na skutkový stav veci, ako aj na vyššie uvedenú právnu úpravu možno dospieť k jedinému záveru, že osobou povinnou na rozhodnutie o žiadosti o poskytnutie informácií z 28.07.2024, žiadateľa A. B., bytom C. XXX/XX, XXX XX D., bol riaditeľ Gymnázia Antona Bernoláka Námestovo.

10. V závere správnej žaloby žalobca namietal nepreskúmateľnosť oboch rozhodnutí žalovaného (prvostupňového rozhodnutia i napadnutého rozhodnutia – pozn. správneho súdu) pre porušenie ustanovení § 46 a § 47 Správneho poriadku. Podľa žalobcu žalovaný v preskúmanom prípade odôvodnenie rozhodnutia založil iba na formálnom opise odvolania, citovaní jednotlivých zákonných ustanovení - paragrafovom znení - na vec sa vzťahujúcich právnych predpisov, pričom vlastnému právne odôvodneniu svojich záverov v napadnutom rozhodnutí venoval podľa žalobcu pozornosť v minimálnom rozsahu. Napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa žalobcu neobsahuje dostatočne argumentačne zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Žalobca všeobecne uviedol, že odvolací orgán nemôže argumentáciu účastníka

5 3S/6/2025

iba odmietnuť s odkazom, že so závermi prvostupňového správneho orgánu sa stotožňuje. Argumenty uvádzané v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne

konkrétne. Len samotné konštatovanie, že sa odvolací správny orgán stotožňuje so závermi prvostupňového správneho orgánu, možno považovať za arbitrárne.

Vyjadrenie žalovaného

11. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe žalobcu zotrval na dôvodoch správnosti napadnutého rozhodnutia. Zhrnul skutkový a právny stav veci, pričom následne sa vyjadril k žalobným bodom správnej žaloby, ktoré považoval za nedôvodné.

12. Žalobca podľa názoru žalovaného nerozlišuje pojem povinná osoba, ktorý je pojmom používaným zákonom č. 211/2000 Z. z. a pojem správny orgán, čo je pojem používaný Správnym poriadkom. Táto množina subjektov v žiadnom prípade nie je totožná – typickým príkladom sú zdravotné poisťovne, kde odlišný postup výslovne upravuje § 18 ods. 4 posledná veta zákona č. 211/2000 Z. z. Žalovaný uviedol, že v podmienkach organizácií v zriaďovateľskej pôsobnosti ŽSK ako sú školy, nemocnice, divadlá, domovy sociálnych služieb, múzeá, kultúrne strediská a pod., tieto nie vždy disponujú technickými a programovými prostriedkami na výkon verejnej moci elektronicky. Ich postup je taký, že ich vecne odôvodnený podnet na vydanie rozhodnutia podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. spolu so žiadosťou a spisovým materiálom, po vyhodnotení, rozhoduje zriaďovateľ, ktorý je ako správny orgán druhovo vymedzený v § 1 ods. 2 Správneho poriadku. Spornou otázkou je, ak to bolo uskutočnené tak v tejto prejednávanej veci v prípade školy (alebo napr. v budúcnosti nemocnica, ktorá je príspevkovou organizáciou žalovaného podľa zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), či bude takéto konanie, postup, posudzované „contra legem“.

13. Žalovaný zdôraznil skutočnosť, že žalobcom vytýkané nedostatky týkajúce sa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nemajú taký charakter, ktorý by mal za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia podľa názoru žalovaného jednoznačne vyplýva jasne a zrozumiteľne, že osobitná právna úprava § 68 ods. 5 školského zákona bola žalovaným aplikovaná prednostne pred právnou úpravou zákona č. 211/2000 Z. z. Žalovaný postupoval v súlade s ustanovením § 68 ods. 5 školského zákona, keď ho posúdil vo vzťahu k zákonu č. 211/2000 Z. z. tak, že pri nahliadaní do písomných alebo iných prác uchádzačov, je potrebné aplikovať právny princíp „lex specialis derogat legi generali“ (osobitný predpis ruší všeobecný predpis). V zmysle pravidla lex specialis derogat legi generali preto osobitný predpis podľa školského zákona vylučuje aplikáciu všeobecného predpisu. V tomto prípade mal žalovaný za to, že školský zákon (špeciálny zákon) má prednosť pred zákonom č. 211/2000 Z. z. (všeobecný zákon), preto pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia práve poukázal na cit. ustanovenie školského zákona. V tomto smere žalovaný poukázal na to, že pri svojom procesnom postupe bol metodicky usmernený Ministerstvom školstva, výskumu, vývoja a mládeže Slovenskej republiky, ktorý okrem iného riadi výkon
6 3S/6/2025

štátnej správy na úseku školstva vydávaním všeobecne záväzných právnych predpisov, smerníc, pokynov a zjednocovaním postupu pri ich používaní. Na podporu svojich tvrdení priložil žalovaný aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.01.2011, sp. zn. KE-7S/13926/2010 v obdobnej veci.

Vyjadrenie ďalšieho účastníka konania

14. Ďalší účastník konania považoval správnu žalobu žalobcu v plnom rozsahu za dôvodnú a riadne odôvodnenú a plne sa s ňou stotožnil. Zotrval na dôvodnosti podanej žiadosti o informácie v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. Podľa ďalšieho účastníka konania je z priebehu tohto konania nepochybné, že ŽSK a Gymnázium Antona Bernoláka Námestovo zjavne dlhodobo a šablónovito postupujú a rozhodujú pri prijímacom konaní a pri poskytovaní informácií netransparentne, nepreskúmateľne, svojvoľne obmedzujú prístup k informáciám. Uviedol, že s dobrým úmyslom sa obrátil na ŽSK a Gymnázium Antona Bernoláka Námestovo s cieľom využiť svoje legitímne politické práva garantované Ústavou SR a zákonom č. 211/2000 Z. z. a v záujme svojho maloletého dieťaťa ako rodič požiadal o informácie s potenciálom na preukázanie zákonnosti a objektívnosti postupu týchto orgánov. Je to však podľa ďalšieho účastníka konania konanie zjavne svojvoľné a prejavili nulovú snahu konať transparentne a nulovú snahu riadiť sa právnymi normami.

Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného (replika žalobcu)

15. Žalobca v replike zopakoval dôvody podanej správnej žaloby a nestotožnil sa s tvrdeniami uvedenými žalovaným v jeho vyjadrení k správnej žalobe žalobcu.

Posúdenie opodstatnenosti žaloby, podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov súdom
16. Na žiadosť žalovaného správny súd nariadil pojednávanie na deň 24.09.2025. Žalovaný podaním zo dňa 10.09.2025 ospravedlnil svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní, pričom vyjadril súhlas s rozhodnutím veci bez potreby nariadenia pojednávania. Ďalší účastník konania podaním zo dňa 13.09.2025 ospravedlnil svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní zo zdravotných dôvodov, pričom súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Žalobca v rámci prednesu uviedol, že zotráva na dôvodnosti podanej správnej žaloby voči napadnutému rozhodnutiu žalovaného v celom rozsahu. Zdôraznil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného považuje za nezákonné z dôvodu, že nerozhodovala povinná osoba o žiadosti ďalšieho účastníka konania, ktorá bola podaná podľa zákona č. 211/2000 Z. z. a z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného žalobca považoval za nepreskúmateľné, nakoľko v žiadnom z bodov odôvodnenia nie je možné zistiť dôvod, prečo nebolo žiadosti ďalšieho účastníka konania vyhovené. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

17. Správny súd v Banskej Bystrici, ako súd vecne príslušný podľa § 10 SSP a miestne príslušný podľa § 13 ods. 1 SSP, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného,
7 3S/6/2025

vrátane postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby (§ 134 SSP) a dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná, preto napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. b), c) a d) SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 4 SSP.

18. Podľa § 2 ods. 1 SSP; V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 45 ods. 1 písm. a) SSP; Prokurátor je oprávnený podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a) až d) proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené.

20. Podľa § 177 ods. 1 a 2 SSP; (1) Správnu žalobu sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. (2) Ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

21. Podľa § 178 ods. 2 SSP; Prokurátor môže podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak orgán verejnej správy nevyhovel jeho protestu a nezrušil ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

22. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z. z.; (1) Osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti. (2) Povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona.

23. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z.; Každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. Právo na prístup k informáciám sa nevzťahuje na informácie, ktoré nie sú k dispozícii, najmä na vytváranie výkladových stanovísk, rozborov, analýz, referátov, odborných stanovísk, politických stanovísk, prognóz a výkladov právnych predpisov a na vytváranie názorov.

24. Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 211/2000 Z. z.; Informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

25. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z.; Informácie sa sprístupňujú najmä ústne, nahliadnutím do spisu vrátane možnosti vyhotoviť si odpis alebo výpis, odkopírovaním informácií na technický nosič dát, sprístupnením kópií predlôh s požadovanými informáciami, telefonicky, faxom, poštou, elektronickou poštou. Ak informáciu nemožno sprístupniť
8 3S/6/2025

spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie.

26. Podľa § 16 ods. 9 zákona č. 211/2000 Z. z.; Povinná osoba umožní každému bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu nahliadnuť, robiť si výpisy alebo odpisy alebo kópie zo spisov a z dokumentácie.

27. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z.; Žiadosť o sprístupnenie informácií povinná osoba vybaví bez zbytočného odkladu, najneskôr do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti alebo odo dňa odstránenia nedostatkov žiadosti podľa § 14 ods. 2 a 3 a do 15 pracovných dní, ak sa sprístupňuje informácia nevidiacej osobe v prístupnej forme podľa § 16 ods. 2 písm. a), ak tento zákon neustanovuje inak.

28. Podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z. z.; (1) Ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 v zákonom stanovenej lehote, urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok. (2) Ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3). (3) Ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17).

29. Podľa § 19 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 211/2000 Z. z.; (1) Proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať. (2) O odvolaní proti ju povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy. (3) Odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí

30. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z.; Ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

31. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku; Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

32. Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku; Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez
9 3S/6/2025

zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

33. Podľa § 46 Správneho poriadku; Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

34. Podľa § 47 ods. 1, 2 a 3 Správneho poriadku; Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. (2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. (3) V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

35. Podľa § 53 zákona Správneho poriadku; Proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

36. Predmetom súdneho prieskumu bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie ďalšieho účastníka konania zamietol a prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy (ktorým bolo ďalšiemu účastníkovi konania odmietnuté v celom rozsahu sprístupnenie požadovaných informácií žiadaných na základe žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 28.07.2024 podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. – pozn. správneho súdu) potvrdil. Žalobca v správnej žalobe namietal nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného, ktorý ako dôvod nesprístupnenia požadovaných informácií poukázal na ustanovenie § 68 ods. 5 školského zákona a z neho vyplývajúce oprávnenie uchádzača, v prípade jeho neplnoletosti jeho zákonného zástupcu, resp. pedagogického zamestnanca vzdelávajúceho uchádzača v predmete prijímacej skúšky, teda na možnosť nazerania do písomných prác bez ďalšieho (podrobnejšieho) odôvodnenia svojho rozhodnutia. Zároveň namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného s poukazom na nesprávnu identifikáciu povinnej osoby na sprístupnenie požadovaných informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z.

37. Z podanej žiadosti ďalšieho účastníka konania zo dňa 28.07.2024 adresovanej Gymnázium Antona Bernoláka Námestovo mal správny súd za to, že ďalší účastník konania, ako žiadateľ v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., sa v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. domáhal voči riaditeľovi strednej školy, ako povinnej osobe v zmysle
10 3S/6/2025

ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. o sprístupnenie informácií v znení : „overenú (signovanú) fotokópiu prijímacích testov a odpovedí zo slovenského jazyka a matematiky z prijímacej skúšky môjho dieťaťa E. B. konanej 06.05.2024 a anonymizovaných testov 28 žiakov, ktorí boli prijatí.“ Z podanej žiadosti žalobcu, ktorá je súčasťou pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že ďalší účastník konania požiadala o sprístupnenie informácií výslovne podľa zákona č. 211/2000 Z. z. ako oprávnená osoba. Správny súd uvádza, že podstatným pre právne posúdenie žiadosti ďalšieho účastníka konania bolo naplnenie zákonného predpokladu na sprístupnenie informácií, resp. vylúčenie okolností predpokladaných zákonom č. 211/2000 Z. z. pre odmietnutie sprístupnenia požadovaných informácií.

38. Zákon č. 211/2000 Z. z. je všeobecne záväzným právnym predpisom komplexne upravujúcim právo na prístup k informáciám, ktoré je zakotvené v čl. 26 Ústavy SR, podľa ktorého sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Týka sa všetkých informácií, ktoré majú orgány verejnej moci a iné verejné inštitúcie k dispozícii, okrem tých, ktoré je potrebné chrániť vo verejnom záujme, a ktoré zákon zo sprístupnenia výslovne vylučuje. Presadzuje sa ním princíp publicity verejnej správy a princíp „čo nie je tajné, je verejné“. Zákonodarca pritom zvolil koncepciu vymedzenia ústredného pojmu „informácia“ na tzv. zostatkovom princípe, a teda neobsahuje jej taxatívnu - pozitívnu enumeráciu. Naopak, v § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. určuje, že „Každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.“ V tejto súvislosti je rovnako relevantné ustanovenie § 3 ods. 4 citovaného zákona,

ktoré zároveň výslovne určuje, že „Informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.“

39. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že zákon č. 211/2000 Z. z. je koncepčne postavený na maximalizácii možnosti akejkoľvek osoby (t.j. každého, resp. kohokoľvek) domáhať sa sprístupnenia akejkoľvek informácie, ak táto nie je zo sprístupnenia výslovne vylúčená.

40. Správny súd uvádza, že z pozitívno-právnej úpravy explicitne nevyplýva subsidiarita zákona č. 211/2000 Z. z. vo vzťahu k osobitným právnym režimom poskytovania informácií, resp. že by zákon č. 211/2000 Z. z. mal vo vzťahu k takejto osobitnej právnej úprave (§ 68 ods. 5 školského zákona) postavenie *lex generalis*. Vychádzajúc z uvedeného je potom zrejmé, že vzniká právny stav, tzv. konkurencie, resp. stav existencie paralelných právnych nástrojov s rovnakým, príp. obdobným účinkom. V podmienkach Slovenskej republiky ku konkurencii viacerých právnych predpisov upravujúcich poskytovanie informácií už pritom zaujal stanovisko Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to napr. v rozsudku sp. zn. 3SŽo/106/2015 zo dňa 27.04.2016 - zverejnený v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom R 26/2017, v ktorom najvyšší súd skonštatoval, že „Všeobecná úprava nahliadania do administratívnych spisov orgánov verejnej správy v zmysle zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov má svoj osobitný špecifický režim, ktorý nie je možné spájať s nemožnosťou sprístupnenia informácií z katastrálnych spisov podľa ustanovení zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých
11 3S/6/2025

zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov, a preto nemožno inštitút nahliadania do spisov považovať na účely zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov za akúsi špeciálnu formu zverejňovania informácií, ktoré by odôvodňovalo obmedzenie slobodného prístupu k informáciám.“ Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru Najvyššieho súdu SR je zrejmé, že iba v dôsledku existencie osobitného právneho predpisu, ktorý rieši poskytovanie informácií (v danom prípade školský zákon – pozn. správneho súdu), nemôže dôjsť k nesprístupneniu informácie žiadateľovi (podľa zákona č. 211/2000 Z. z.), a preto k obmedzeniu jeho slobodného práva na prístup k informáciám podľa uvedeného zákona (viď Uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Svk/23/2022 zo dňa 03.08.2022).

41. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na závery Najvyššieho správneho súdu SR uvedené v Rozsudku sp. zn. 6Svk/49/2022 zo dňa 14.06.2022, ktorý v obdobnej veci uviedol, že : „... pokiaľ sa krajský súd stotožnil so záverom, že žiadosť žalobcu nemožno subsumovať pod režim zákona č. 211/2000 Z. z., bolo potom jeho primárnou úlohou sa riadne argumentačne vysporiadať práve s touto kľúčovou okolnosťou a uviesť k tomu jasné a presvedčivé dôvody. Primárne v takom prípade bolo jeho úlohou riadne a presvedčivo odôvodniť, z akých dôvodov sa nemôže účastník konania (v tomto konkrétnom prípade žalobca vystupoval v procesnej pozícii poškodeného podľa Trestného poriadku) domáhať sprístupnenia informácií aj cestou zákona č. 211/2000 Z. z., a teda jasne vymedziť vzťah medzi Trestným poriadkom a zákonom č. 211/2000 Z. z. ....Správny orgán, respektíve povinná osoba v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. si nemôže podanie účastníka prekvalifikovať podľa svojej vôle, bez toho, aby s tým účastník konania, respektíve žiadateľ o poskytnutie informácie súhlasil. Rovnako podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 01. augusta 2012, sp. zn. 3SŽi/3/2012, administratívne konanie i následné súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia sú návrhovými konaniami, preto konajúce orgány sú viazané rozsahom návrhu žiadateľa i právnym režimom, ktorý si pri uplatňovaní žiadosti zvolil. Ak žiadateľ jednoznačne uvedie právny režim svojej žiadosti podľa zákona č. 211/2000 Z. z., povinné osoby musia odôvodniť, či mu môžu vyhovieť, alebo nie. Upriamovanie pozornosti žiadateľa na iné právne možnosti je nadbytočné a vedie k nepreskúmateľnosti právneho režimu, v ktorom povinné osoby o žiadosti rozhodli. Rovnako ako nepresvedčivý, možno vyhodnotiť záver krajského súdu, že požadované informácie boli žalobcovi poskytnuté v plnom rozsahu, keď z obsahu spisu je zrejmé, že okresný súd zodpovedal listom z 24. septembra 2019 iba prvé dve otázky, pričom dodatočne bola žalobcovi zodpovedaná v poradí štvrtá otázka. Reakciu na tretiu otázku (3/ „Aké úkony boli Okresným súdom v Prešove v tejto veci doposiaľ vykonané“) v podobe upovedomenia žalobcu o možnosti prístupu do elektronického súdneho spisu (ktorý ako uviedol v emailovom podaní z 09. októbra 2019 samotný

okresný súd, že tento neobsahuje kompletný spisový materiál), respektíve fyzického nahliadnutia do príslušného súdneho spisu, nepovažuje najvyšší správny súd za adekvátnu a obsahovo čo do jej účelu rovnocennú a ekvivalentnú náhradu. Za týchto okolností preto nemožno konštatovať, že odôvodnenie rozsudku krajského súdu je v tejto podstatnej časti riadne zdôvodnené a v neposlednom rade aj presvedčivé, ktoré sa riadne vysporiadať pre danú vec kľúčovými a vyššie označenými skutočnosťami. V ďalšom konaní bude povinnosťou
12 3S/6/2025

krajského súdu opätovne sa vecou dôsledne zaoberať, vec prejednať v medziach podanej správnej žaloby, posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného v spojení s rozhodnutím a postupom prvostupňového správneho orgánu a vo veci opätovne rozhodnúť. Svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní.“ Uvedenú argumentáciu Najvyššieho správneho súdu SR možno aplikovať aj v prípade prejednávanej veci. Ak žiadateľ pri svojej „infožiadosti“ zvolil režim zákona č. 211/2000 Z. z. a orgán verejnej správy jej nevyhovel len s poukazom na ustanovenie osobitného predpisu, mal sa presvedčivo argumentačne vysporiadať, prečo v danom konkrétnom prípade nebol vo veci ďalšieho účastníka konania možný postup podľa zákona č. 211/2000 Z. z., čo však žalovaný v napadnutom rozhodnutí v rozpore s ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku opomenul.

42. Vzhľadom na uvedené sa správny súd stotožnil s argumentáciou žalobcu ohľadom nezákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorý z dôvodu právnej úpravy inštitútu nazerania do prijímacieho testu uchádzača, resp. jeho zákonného zástupcu (ďalšieho účastníka konania) v zmysle školského zákona odoprel ďalšiemu účastníkovi konania právo na informácie v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z., resp. svoj postup v zmysle osobitného predpisu nezdôvodnil (či už hospodárnosťou konania, rýchlosťou konania atď.). V tejto súvislosti správny súd uvádza, že povinná osoba v zmysle ustanovení zákona č. 211/2000 Z. z. je povinná sprístupniť len tie informácie, ktoré nie sú vylúčené v zmysle ustanovení § 8 až 11a zákona č. 211/2000 Z. z.

43. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného o. i. vyplýva, že žalovaný sa zaoberal len postupom sprístupnenia informácie - prijímacieho testu otázok a odpovedí zo slovenského jazyka a matematiky zo dňa 06.05.2024 uchádzača E. B. jeho zákonnému zástupcovi formou nazerania v zmysle ustanovenia § 68 ods. 5 školského zákona, čo ako už povedal správny súd nebolo v súlade so zákonom č. 211/2000 Z. z. Avšak žalovaný úplne opomenul, resp. nerozhodol o žiadosti ďalšieho účastníka konania o sprístupnenie informácie v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. v znení : „... a anonymizovaných testov 28 žiakov, ktorí boli prijatí.“ V prvostupňovom rozhodnutí orgán verejnej správy k uvedenému uviedol, že : „Zákon neumožňuje riaditeľovi školy ani zriaďovateľovi vyhotovovať fotokópie prijímacích testov ani sprístupňovať testy iných osôb, ako je konkrétny uchádzač, o ktorého v žiadosti ide, a to ani anonymizovaným ani iným spôsobom.“ V uvedenom prvostupňovom rozhodnutí však absentuje konkretizácia zákona, ktorý podľa orgánu verejnej správy uvedené sprístupnenie „neumožňuje“ – či zákon č. 211/2000 Z. z. alebo školský zákon, prípadne iný osobitný predpis. V napadnutom rozhodnutí žalovaného (hoci tvorí s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu jeden celok – pozn. správneho súdu) v rozpore s ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku absentuje náležité odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, ako odvolacieho orgánu, nakoľko tento len citoval ustanovenia zákona č. 211/2000 Z. z., pričom sa stotožnil so závermi prvostupňového orgánu a k argumentácii ďalšieho účastníka konania uviedol len, že nedošlo k vydaniu fiktívneho rozhodnutia, nakoľko o žiadosti rozhodol žalovaný, ako povinná osoba v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. Správny súd vyhodnotil ako dôvodnú aj uvedenú námietku žalobcu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného neobsahuje presvedčivé odôvodnenie, teda ho možno v tejto časti považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žalovaný sa nedostatočne zaoberal dôvodmi odvolania (rozkladu)
13 3S/6/2025

ďalšieho účastníka konania v súvislosti so zákonom č. 211/2000 Z. z. Správny súd dodáva, že stotožnenie sa so závermi prvostupňového orgánu verejnej správy v plnom rozsahu nie je vylúčené, avšak len v tom prípade, že prvostupňový orgán sa argumentačne vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami, ktoré účastník konania vo svojom podaní žiadal. V prejednávanom prípade však správny súd uvedené nemal preukázané.

44. Náležitosti rozhodnutia stanovuje ustanovenie § 47 Správneho poriadku. Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Výrok musí byť formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať vyriešenie veci, ktorá je predmetom správneho konania. Aby rozhodnutie mohlo vyvolať zamýšľané právne účinky, musí spĺňať predpoklady stanovené zákonom. Výrok je najdôležitejšou časťou rozhodnutia, pretože obsahuje rozhodnutie vo veci, ktorá musí byť jednoznačne špecifikovaná. Iba vo výroku rozhodnutia možno vysloviť vznik, zmenu alebo zánik individuálneho právneho vzťahu, ktorým sa zakladajú práva, určujú povinnosti, prípadne menia právne vzťahy. Žalobou napadnuté rozhodnutie okrem výroku rovnako neobsahuje odôvodnenie. Odôvodnenie zahŕňa a hodnotí všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom pre výrok rozhodnutia, podáva celkový prehľad o priebehu konania, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, reaguje na pripomienky, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania. Medzi výrokom a odôvodnením musí byť logická zhoda. Odôvodnenie musí byť presvedčivé. Právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá ústavnému i zákonnému rámcu. Nevyžaduje sa síce, aby na každú zistenú skutočnosť alebo každý argument účastníka konania, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o skutočnosť alebo argument, ktoré sú pre rozhodnutie podstatné, musí sa s nimi správny orgán v dôvodoch rozhodnutia vysporiadať.

45. Osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti znamenajúci porušenie Ústavou SR garantovaného základného práva. S uvedeným právom je v rozpore úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, extrémny nesúlad medzi právnymi závermi a skutkovými zisteniami, prípadne len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie a vyhodnotenia jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvodené, alebo situácia, kedy právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú. Absencia odôvodnenia má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Osobe dotknutej takýmto rozhodnutím je tým odňatá možnosť skutkovo, či právne argumentovať proti záverom rozhodnutia.

46. Správny súd uvádza, že žalobca dôvodne namietal, že ďalší účastník konania ako žiadateľ o poskytnutie požadovaných informácií mal právo, aby žalovaný, pokiaľ jeho odvolaniu proti rozhodnutiu nemienil vyhovieť, rozhodol rozhodnutím v súlade s ustanovením § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. k informáciám, ktoré by obsahovalo náležitosti rozhodnutia podľa § 47 Správneho poriadku, z ktorého odôvodnenia by sa žiadateľ
14 3S/6/2025

mohol dozvedieť dôvody, pre ktoré jeho odvolaniu (rozkladu) nebolo vyhovené. Teda aj s uvedenou žalobnou námietkou žalobcu sa správny súd s poukazom na vyššie uvedené stotožnil.

47. V závere správny súd poukazuje aj na dôvodnosť žalobnej námietky týkajúcej sa identifikácie povinnej osoby v zmysle ustanovení zákona č. 211/2000 Z. z. Hoci žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalovaný ako zriaďovateľ Gymnázia Antona Bernoláka Námestovo bol výlučnou povinnou osobou v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z., opomenul sa argumentačne vysporiadať s ustanovením § 2 ods. 2 tohto zákona, keďže ďalší účastník konania žiadosť o sprístupnenie informácie smeroval voči povinnej osobe (podľa § 2 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z.), ktorá podľa neho mala uvedené informácie k dispozícii. Napadnuté rozhodnutie žalovaného tak správny súd v tejto časti považoval za nepreskúmateľné, rovnako ako namietal žalobca v správnej žalobe, nakoľko z napadnutého rozhodnutia žalovaného nebolo správne súdu zrejmé, že Gymnázium Antona Bernoláka Námestovo, ako povinná osoba v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. zvolila postup podľa § 15 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z. z. Uvedené nevyplýva ani z administratívneho spisu, nakoľko v ňom sa nachádza len email od ďalšieho účastníka konania (ktorého prílohou bola žiadosť zo dňa 28.07.2024) a následne bol tento mail z Gymnázia Antona Bernoláka Námestovo preposlaný na odbor školstva a športu žalovaného (viacerým fyzickým osobám – pozn. správneho súdu). Zároveň sa v spise nachádza mail zo dňa 06.08.2024 od referentky odboru školstva a športu žalovaného adresovaný ďalšiemu účastníkovi konania v znení, že : „v nasledujúcich dňoch Vám bude doručená odpoveď v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. k bodu, ktorý sa týkal infozákona.“ Z uvedených listín nachádzajúcich sa v administratívnom spise

nemal správny súd preukázané, že došlo k predpokladanému postupu podľa ustanovenia § 15 zákona č. 211/2000 Z. z..

48. Správny súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že správna žaloba je opodstatnená, keďže napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, resp. nedostatok dôvodov. Vzhľadom na uvedené správny súd postupom podľa § 191 ods. 1 písm. b), c), a d) SSP zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle ustanovenia § 191 ods. 4 SSP. V ďalšom konaní žalovaný opätovne posúdi správnosť prvostupňového rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy (jeho právomoci konať v prvom stupni ako povinná osoba v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z.) pri vybavovaní žiadosti ďalšieho účastníka konania zo dňa 28.07.2024 podľa zákona č. 211/2000 Z. z. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný podľa § 191 ods. 6 SSP.

49. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. c) SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, keďže predmetné súdne konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora.

50. Tento rozsudok prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contrario).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

a) označenie napadnutého rozhodnutia,

b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,

c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),

d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.